

Niende Kapitel.

I Avgust havde Per fuldført sit Kampskrift og læste det en Dag op for Vennen Ivan, der ikke forstod meget af det men dog var bleg af Betagethed og straks udbad sig Tilladelse til at bekoste Trykningen.

Og nu skulde han altsaa berede sig til at drage ud paa sin store Rejse. Han havde allerede nogen Tid taget Undervisning i Sprog „efter en letfattelig Metode“ og mente at kunne være færdig til Optrud om et Par Uger. Men forinden skulde han ifølge sin Plan fri til Jakobe. Og han besluttede at gøre dette den 3die September, der var en Søndag. Til den Tid havde Skræderen lovet ham den første af hans nye Klædninger, som han havde ladet sy efter engelsk Mode, fordi Jakobe engang i hans Nærværelse — ligesom med Hensigt — havde ytret, at hun foretrak denne for den franske.

Han havde oprindeligt tænkt at vente, indtil hans Bog var udkommen og var bleven omtalt i Pressen; men han var bleven utaalmodig efter at faa en Ende paa den Uro og Spænding, som Tanken om Udfaldet af dette Frieri holdt ham i. Han kunde tilsidst næsten ikke sove om Natten. Han havde sat sin hele Velfærd i Vove paa dette Tærningekast, og han blev alvorlig hed om Ørene en Dag